

Типові помилки батьків під час підготовки дитини до школи

Гіпоопіка

Дитину педагогічно запустили, не розвивають її інтереси. Батьки мало піклуються про дитину, не приділяють їй уваги, не надають емоційної підтримки, не цікавляться її життям, ігнорують труднощі в житті дитини.

Часто гіпоопіка буває прихованою. За зовнішніми ознаками є враження, що дитина росте в благополучній родині. Однак у таких сім'ях турбота має формальний характер: їжа, телефон, одяг є, тож усе добре... Діти та їхні нагальні потреби опиняються на останньому місці в цілком благополучних, з огляду на матеріальний стан, сім'ях. У них є все, що можна купити за гроші, проте немає простого й найважливішого — любові, турботи, емоційної підтримки. Така дитина зазвичай має демонстративну поведінку й занижену самооцінку, що негативно впливає на процес адаптації до шкільного життя.

Гіперопіка

Батьки не дають дитині докладати зусиль — складні дії роблять за неї. Понад міру оберігають від реальності, намагаються контролювати всі аспекти її життя. Це може проявлятися в різних формах: від постійного контролю за навчанням до розв'язання будь-яких проблем замість дитини. В основі гіперопіки лежить бажання захистити дитину від усіх можливих труднощів, але на практиці це може призвести до негативних наслідків. Пам'ятайте, що ваша роль — підтримувати, а не захищати від усіх складнощів. Замість того щоб нав'язувати свої погляди, допомагайте дитині розвивати власні інтереси та здібності. Адже без цього мотивацію до навчання не сформуєш.

Неправильні пріоритети

Часто батьки мають неправильне уявлення про психологічну готовність дитини до навчання в школі. Зокрема, не формують навчальну мотивацію, а принади школи висвітлюють викривлено. Наприклад, розповідають, що, коли дитина піде до школи, їй куплять портфель та шкільне приладдя, на перервах вона гратиметься з іншими учнями, купуватиме собі смаколики в буфеті тощо. Вони «напишають» дитину знаннями, які зазвичай не мають прикладного значення. А от на формування пізнавальних інтересів та потреб дитини не звертають уваги. Унаслідок цього мотиваційна готовність до навчання не сформована, бо в її основі лежить саме пізнавальний інтерес.

Перевантаження дитини заняттями шкільного типу

Для того щоб підготувати дитину до школи, батьки віддають її на підготовчі курси та курси раннього розвитку. Крім того, дитина може відвідувати ще кілька гуртків, а вечорами додатково займатися з батьками. На ігри та самостійну діяльність за інтересами в дитини не залишається часу. Такий ритм життя емоційно й інтелектуально перевантажує й виснажує її. Тож навчальні заняття викликають у неї спротив.

Негативний емоційний фон

Деякі батьки використовують школу як засіб впливу на дитину та її поведінку. Вони згадують про школу, щоб налякати дитину, висловити їй критичні зауваження, змусити підкорятися. Часто висловлюють прямі або завуальовані прогнози про майбутню неуспішність дитини в школі, сподіваючись, що це позитивно вплине на її поведінку. Однак отримують протилежний результат — дитина не хоче йти туди, де їй обіцяють невдачі.

Якщо в сім'ї дитина-дошкільник спостерігає постійні скандали, покарання й невдоволення батьків через неуспішність старших брата чи сестри, то в неї закономірно не виникає бажання йти до школи. Що ближче момент набуття статусу школяра, то більше в дитини підвищується тривожність. Звісно, про мотиваційну готовність дитини до шкільного навчання у такій ситуації годі й згадувати.

Підготувала **Наталія Савінова**, фахівець з дошкільної освіти, Київ.